

BORBÉLY ANDRÁS

Seb

*elmerül szívem
vibráló húsdarab
a fák mögül egy darab ég hiányzik
tán sebet vettek
vagy vetést sebeztek
enni sem kell
a szárazság az úr*

*de velünk volt
a kutya s a két jámbor
a kamra falán egy tágra tátott rés
hol házinénink
a műlábakon táncolt
jó volt azt mondják
tán én voltam kevés*

*s már bulltunk vissza
a folyó parti házba
mint szilva a sáncba
mit nem szed senki le
így maradt nyitva
hajnali seb gyanánt
s így lett a néni
új lakók vendége*

*a folyó felől
a kamra rése szép már
a diófa messze és jön a vészna éj
világítottunk
mint a hús a fákon
a téli kertben majd bamuban halászunk
s nem marad semmi
csak a seb s a bój*

[*Borbély András versei*]*Január*

*lefejezett galamb az aszfalton
 agyonvert ló
 vértelen gyökerek
 vakon ágyba bukom este
 disznóvér ottbon naplemente
 ülök a fagy hátán
 falánk napok jönnek
 kitátja száját – testvéreim! –
 üvegpatákon táncol egy pogány
 s kilenc kicsi cigány
 a csempét körülveszi
 lesz sok lámpa
 sok csillogó járda
 legtöbben mégis
 kicsit lentebb fognak állni
 kint a ligetben a jubarfák alatt
 egy neonfényes téli temetésen*

Gyógyító, részlet. Munkácsy, 1999

BORBÉLY ANDRÁS (1982) A Babeş-Bólyai egyetem Irodalomtudományi Tanszakán doktorandusz. Verseskötete: *Hidegség, állat* (2009).